

Thomas Emil Horneman-Thielckes prædiken 16. søndag efter trinitatis

Taler

Thomas Emil Horneman-Thielcke
Sognepræst

Dato

5. oktober 2025

Sted

Herlufsholm Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst:**

Lukasevangeliet kapitel 7, vers 11-17

- 1 Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Derefter gik Jesus til en by, som hedder Nain, og hans disciple og en stor skare gik sammen med ham.

- Men da han nærmede sig byporten, se, da blev der båret en død ud, som var sin mors eneste søn, og hun var enke; og en stor skare fra byen fulgte med hende.

Da Herren så hende, ynkedes han over hende og sagde: »Grød ikke!« Og han gik hen og rørte ved båren. Bærerne stod stille, og han sagde: »Unge mand, jeg siger dig: Rejs dig op!«

10

Da satte den døde sig op og begyndte at tale, og Jesus gav ham til hans mor. Alle blev fyldt af frygt og priste Gud og sagde: »En stor profet er fremstået blandt os, og Gud har besøgt sit folk.« Og det ord om ham nåede ud over hele Judæa og i hele omegnen.

15

I Faderen, i Sønnen og i Helligåndens navn. Amen

“Han er død!”

- 20 Et råb af magtesløshed og af afmagt springer virkeligheden i stykker, da min far dør på Rigshospitalet. Det er min farbrors spontane reaktion, så ærlig, konstaterende og forfærdende. Det er slut, kampen er forbi!

- 25 Mange af os har oplevet døden på tæt hold. Så hjerteskrærende og indtrængende, så massiv og smertefuld. Den lader sig ikke gøre om. Den sker kun denne ene

gang, i det liv, vi alle sammen forsøger at mestre igennem årene, men som vi sjældent lykkes helt med. En død, et øjeblik, et sidst åndedrag, et farvel.

30 Det er i hver fald sådan, vi plejer at tale om døden. Den afsluttende finale på et menneskeliv. Men jeg vil godt udfordre den tanke. For jeg tror, at vi kan dø meget tidligere end på hospitalet, på hospice, derhjemme eller efter en cykeltur i København, som den folkekære læge Peter Lund Madsen gjorde det i august.

35 Vi kan dø længe inden det sidste åndedrag sætter ind, men vi taler sjældent om det. Om den åndelige død vi møder, hvis vi kun bliver fodret med endeløs frygt, grusomheder, bekymringer og lidelse. Mørket føder mørke, og vi dør indeni af det, hvis vi ikke tager afstand fra det – siger stop!

40 For vi har en sjæl, der er skabt til at leve i overensstemmelse med Guds lov og i tæt relation til ham. Vi har en kerne af evighed, som kun Gud kan fylde med sin kærlighed, sin sandhed, sit Ord, sin opstandelse. Uden Gud er der intet håb.

45 Der er en grund til, at frygten bliver kaldet ”den lille død”, fordi den ligesom en virus infiltrerer alt i os, og inden vi opdager det, så er vores tankesæt blevet fyldt med bekymringer og angst for fremtidens liv.

Er det ikke det, som er ved at ske i øjeblikket?

50 Noget er i gang med at forandre sig – både omkring os i samfundet, som inden i os! Det er langt større end os selv! Vi har brug for Guds hjælp og kærlighed til at stå ondska-ben og dæmonien i mod. For at vi kan blive ved med at leve, så har vi brug for næring, åndelig føde – i form af glæde, medmenneskelighed, barmhjertighed, som tro, håb og kærlighed.

55 Bliver vi ikke fyldt med livsmod og livsglæde, så falmer vi selv, som skovens blade i øjeblikket.

60 Vi træner gerne kroppen i fitnesscentret, i løbeklubben eller til stavgang, men vi tænker sjældent på at træne og uddanne vores inderste. Det er derfor på tide, at vi begynder at lære meget mere om det, der kan forbinde os i et fællesskab af ånd med andre.

For vi lever af Ånd. Af Guds Helligånd, som vi modtager i dåben til syndernes

forladelse og evigt liv. Det liv, som bliver ved med at flyde igennem os, når vi modtager nadverens brød og vin i menighedens fællesskab. Et åndfuldt nærvær af evighed midt i den tid, der forsvinder!

70 Hvordan er det kommet dertil, at vi har glemt, at det hænger sådan sammen? Glemte at Gud er selve årsagen til, at vi lever, og at vi blev skabt til at "blive kærlighed" i overensstemmelse med den hellige Treenighed? Måske fordi vi ikke længere ved, hvem Gud er, og hvad Gud vil med os.

75 Det virker nærmest som om, at vi på mange måder er blevet ligesom de sørgende, der bærer den døde unge mand ud af byen Nain. Fulde af bekymringer går vi i rækker og geled med sænkede hoveder imod kirkegården og den fremtid, ingen af os endnu kender.

80 Modløse, fordi vi mangler bevidstheden om, at der i Kristus altid er håb. Lyset skinner i mørket. Gud vil os og elsker os! Historien er ikke skrevet endnu, terningerne er ikke kastet, selvom vi ofte kan få det indtryk, når vi lytter til alt det, der bliver sagt i medierne!

85 Men med Gud er alt muligt, selv det, som synes umuligt for os. Freden er en virkelighed, lige så vel som krigens mulighed. Det vi ikke kan ændre, må vi overlade i Guds hænder.

Derfor er ordene til den døde unge mand på båren også talt til os i dag: "Rejs jer op: siger Jesus." Omvend jer! Lev med mig. Dans med hinanden! Bed sammen med mig! Glæd jer! Syng lovsange. Spis med mig!

De ord er Guds livgivende løfter til os. Døden er ikke det sidste, der kan siges om et menneske. For Gud stopper aldrig med at sende sin Ånd for at tale både livet, freden og fællesskabet op, så vi kan leve og handle, som Gud ønsker det.

Og det er på tide, at vi selv stopper op og begynder at lytte og søge ind i den sandhed, godhed og skønhed, der findes i Kristus.

100 Jesus er herre til Gud faders ære, han er vejen ud af graven, som vejen til den kommende verdens liv, som ingen andre end han, kan give os del i.

Jesus taler med virkelighedens røst ind i vores brudte og bekymrede verden,

105 hvor frygten for fremtiden forsøger at underlægge sig alt, så vi ikke længere tør at
leve, handle eller elske andre!

Men i dag, der taler Gud til os. Han siger: “Rejs jer op!” I er mit folk. Så følg
mig, og I skal leve og gå fra herlighed og til herlighed.

110

Amen

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

115

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

16. søndag efter trinitatis, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

120

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/thomas-emil-horneman-thielckes-praediken-16-sondag-efter-trinitatis>

125

130

135

140